

kan blive konstateret, at afgørelsen, der træffes nu i forbindelse med valg af SFs medlemmer i søndre storkreds, i enhver henseende er korrekt.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Det er rigtigt, at der ikke plejer at blive afgivet betænkning, for det skal der ikke, hvis udvalget er enigt; men hvis der er uenighed – og det har der jo været på adskillige områder i denne betænkning – skal der efter forretningsordenens § 1 afgives betænkning. Vi er da glade for, at man også har nævnt problemet på side 23, selv om det ikke er særlig oplysende.

Nu siger udvalgets formand, at den oplysning, de 21 i udvalget har fået, er, at fremgangsmåden er korrekt efter valgloven. Ja, jeg tvivler ikke på, at man har fået den oplysning, og vi har som sagt selv hentet notatet fra indenrigsministeriet, men det er end ikke forsøgt begrundet, hvorfor man anvender en fremgangsmåde, som siger: vi fordeler først »andre partistemmer«, selv om disse »andre partistemmer« ikke er nævnt i § 47, hvor der udtrykkelig står, at man først fordeler stemmerne fra den kandidat, der har det laveste antal. Der er ikke skygge af begrundelse.

Der næst vil jeg sige, at det er jo ikke så mærkeligt, når man spørger indenrigsministeriet, om det er i overensstemmelse med loven, at indenrigsministeriet så siger ja, eftersom det er indenrigsministeriet og den samme konsulent, der i sidste omgang har resolveret, at sådan skal det være. Men det er end ikke nævnt, at andre jurister, f. eks. i Københavns kommune, gennem lang tid har anlagt den modsatte vurdering og fastholder den vurdering den dag i dag. Derfor må vi have dette oplyst på anden måde, end at det bare bliver sagt til udvalgets 21 medlemmer, at det er i bedste overensstemmelse med loven – uden mindste begrundelse for, hvorfor det så alligevel er i uoverensstemmelse med lovens ordlyd.

Den fg. indenrigsminister (Henning Rasmussen):

Jeg vil gerne give den rent faktiske oplysning, at i forbindelse med opgørelsen af valgene i 1973, 1975 og 1977 har indenrigsmini-

steriet fulgt den samme praksis, som er anvendt i dette tilfælde. Jeg beklager, at man i indenrigsministeriet ikke har været opmærksom på, at den praksis har været fulgt i tidligere tilfælde, da man gav sin første oplysning til Københavns kommune.

(Kort bemærkning).

Tastesen (S):

Jeg kan bekræfte, at i det skriftlige notat, vi i udvalget fik i første omgang, er der ikke givet en tilstrækkelig begrundelse. Netop af denne årsag havde vi samrådet med hr. Brockmeyer om disse ting, og da fik vi den mundtlige begrundelse for, hvordan det forholdt sig, og vi vil efterfølgende få den skriftligt. Det, jeg sagde i mit sidste indlæg, var, at jeg ville foranledige, at det udvalg til valgs prøvelse, der nedsættes, vil få den skriftlige begrundelse for, at man er kommet frem til det resultat, der er tilfældet her.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Der er ikke tilstrækkelig begrundelse, siger formanden, i det notat, der blev afgivet først. Det er jo mildt sagt. Der er ikke blot skyggen af en begrundelse. Der er ikke med ét ord forsøgt at give en begrundelse.

Og så til indenrigsministeren. Jeg tager selvfølgelig til efterretning, at ministeriet har beregnet på den måde i årevis. Det bliver det nu altså ikke rigtigt af, hvis det faktisk er i strid med lovens ordlyd. Mig bekendt har det aldrig haft mandatmæssige konsekvenser, og det er klart, at i de valgsituationer er der jo ingen – det kan vi lige så godt se i øjnene – der begynder at sidde og interessere sig for, om fordelingen af stemmetallene efter partilistesystemet nu også er gået fuldstændig op efter valgloven for alle de mennesker, som ikke bliver valgt. Det er jo ikke noget, man sidder og hænger sig i, tager afstemninger på osv. Jeg vil tro, at det kun er i den slags tilfælde, man ved valgene i 1973, 1975 og 1977 har brugt den samme fremgangsmåde i indenrigsministeriet, men det bliver den ikke rigtigere af, og det er stadig væk ingen begrundelse, for hvordan harmonerer det med valglovens § 47's meget klare ordlyd om, at man først fordeler stemmerne fra den kandidat, der har fået færrest?